

Research Paper

The Identification and Prioritization of the Sustainable Development Indicators of Championship and Model Presentation**Yasaman Khosravian Champiri¹, Majid Jalali Farahani^{2*}, Ebrahim Alidoust Ghahfarokhi³, Saeed Jafari⁴**

1. Ph.D. Student in Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran
2. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author)
3. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran
4. Ph.D. Student in Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 2020/08/04**Accepted:** 2020/10/07**Abstract**

The purpose of this study is to identify and prioritize the sustainable development indicators of championship and to present a model. This was an applied study and the research methodology was a descriptive-survey. The qualitative section of the statistical population included the professors and faculty members of the university, and the quantitative section of the statistical population included the experts and specialists in the field of championship, and also the graduate students of Sport Management at Tehran public universities who were master in sustainable development and the sport of championship. The sample of research in qualitative section consisted of 12 experts who were selected by the snowball method and the interviews continued until the theoretical saturation. The sample of research in quantitative section consisted of 121 members who were selected through purposive and accessible sampling. For data collection, field method including interview and researcher-made questionnaire were used. Its validity was confirmed by 11 professors and experts in Sports Management, and its reliability was calculated in a pilot study with 30 subjects with Cronbach's alpha greater than 0.7. The statistical method of the study was performed using second-order confirmatory factor analysis and structural equation modeling. Factor loadings of indicators were used to prioritize sustainable development indicators. SPSS21 and PLS softwares were used at the

1. Email: Yas.khosravian@gmail.com
2. Email: Jalali@ut.ac.ir
3. Email: E.alidoust@yahoo.com
4. Email: Ssport.jafari@gmail.com

significant level ($P > 0.05$). The results of the study suggested that “Natural harmonic placement of sports heritage” with (0.881) standard coefficient has the highest environmental index priority; “Gender equality in the development and advancement of championship” and “Ensuring part of racial and ethnic equality in championship sports activities” with (0.942) standard coefficient has the highest social and cultural index priority; “Marketing in the form of sports marketing rules in championship sports” with (0.923) standard coefficient has the highest economic index priority; and “Maintain national unity and increase social capital by participating in championship events” with (0.945) standard coefficient has the highest political index priority of sustainable development in championship.

Keywords: Economic Index, Environmental Index, Political Index, Social Index.

Extended Abstract

Background and Purpose:

Sport championship has many potentials for the realization of sustainable development goals in the third millennium. Such potentials may provide incentives for the realization of world peace and comprehensive sustainable development for statesmen in every country, so that they make use of sport capabilities ever more because it is free of any known violence and conflicts in the domestic and international arenas. This study aimed to identify and prioritize indices of sustainable development in sport championship and to develop a model. Identifying and prioritizing environmental, economic, social, and political indices of sustainable development in sport championship also comprised the specific objectives in this study.

Materials and Methods:

The method used in this study was of an eclectic one (qualitative-quantitative). In the qualitative part, interviews were conducted with experts to determine the main factors and sub-indices. The quantitative part concerned the data collected from the researcher-made questionnaire, which was distributed among experts. The research questions were answered by using the second order exploratory and confirmatory factor analysis and the structural equation modelling (SEM). In addition, the SPSS and Smart PLS were used at the ($P > =0.05$) significance level. To prioritize the indices of sustainable development, factor loadings of the indices were used. This study was applied in terms of purpose and was descriptive-survey in terms of method. The statistical population consisted of those people who are experts in the area under study and have a good command of the fundamental of

concepts of sustainable development and sport championship. The sample in the qualitative part consisted of 12 experts, which were selected by the snowball sampling method. The interviews were conducted until saturation was reached. The inclusion criteria of experts, based on the opinion of the research team, included those who had experience in management or supervision of international matches and those professors who wrote at least one book in sport championship. The quantitative sample consisted of 120 people, which were selected from among experts, professors, and graduate students in Sport Management by the purposeful and convenience sampling method. These people were included in the final respondent list after they confirmed their familiarity with the concepts of the research.

Findings:

The findings of the qualitative part, which were as a result of the semi-structured interviews, were coded completely. Open and axial codings were used to identify the indices and items. In the inferential part of the study, first the validity of the research variables or items was determined. Then, they were analyzed by the confirmatory factor analysis for each dimension. Cross loadings test, which is approved by many experts in this area, just like exploratory factor analysis, provides a table of factor loadings when they cross load on other variables. Now the factor loading of every item and its corresponding variable must be at least 0.1 greater when it cross load on other variables by default. The table of cross loadings for all indices met the conditions, so it can be claimed that every variable index was divergent with other variable indices. This indicated that the convergence of the theoretical construct and the experimental one in environmental, economic, social, and political indices of sustainable development in sport championship was confirmed and found desirable by the confirmatory factor analysis.

According to the results, the indices of climate change, natural environment, life diversity, and green facilities management in the environmental dimension, the indices of education and culture, communication, involvement, diversity, equality, and social heritage in the social dimension, the indices of urban and sport heritage, resource management, tourism development, and fair commercial activities in the economic dimension, and finally the indices of image and reputation enhancement, national solidarity, international relations, and governmental involvement in the political dimension were involved in the

structure of sustainable development of sport championship. In the case of the environmental indices of sustainable development in sport championship, the item “Natural harmonic placement of sport heritage”, which had the highest standard coefficient (factor loading) (0.881), had the greatest importance. In the social dimension, the items “Observance of gender justice for the growth and development of sport championship” and “Assurance of gender and ethnic equality in sport championship” with the standard coefficient 0.942 was the highest priority of the socio-cultural indices. In the economic dimension, the item “Marketing according to the sport marketing rules in sport championship” with the standard coefficient 0.923 was the higher priority. And in the political dimension, the item of “Maintaining national solidarity and increasing social capital by involvement in sport championship events” with standard coefficient 0.945 was the higher priority.

Conclusion:

Sport as a widespread global phenomenon is the key to development. And today, sport championship plays an effective role in sustainable development more than ever. It can create an important source of income in the long term and also help propagate the culture of a country. This necessitates such arrangements as planning, exploitation, and management of the indices of sustainable development. Planning and management of sport championship events, in which the four important indices of sustainable development (environmental, social, economic, and political indices) are taken in to account, may meet the needs of today’s society and posterity and may also provide a heritage for posterity.

Keywords: Economic Index, Environmental Index, Political Index, Social Index.

References

1. Attwell, S., Morgan, H., & Parker, A. (2019). Major sporting events: Achieving an international sport development legacy. *Managing Sport and Leisure*, 24(6), 356–371.
2. Bason, T., & Grix, J. (2018). Planning to fail? Leveraging the Olympic bid. *Marketing Intelligence & Planning*, 36(1), 138-151.
3. Burnett, C. (2015). Assessing the sociology of sport: On sport for development and peace. *International Review for the Sociology of Sport*, 50(4-5), 385–390.
4. Chen, Sh., Preuss, H., Hu, X., Kenyon, J., & Liang, X. (2019). Sport policy development in china: Legacies of Beijing’s 2008 summer Olympic Games and 2022 winter Olympic Games. *Journal of Global Sport Management*, 6:3, 234-263.

5. Koba, T., Gong, H., Ross, W. J., & Grady, J. (2019). Sustainable Olympic development: A proposed benchmark for managing economic outcomes. *Journal of Global Sport Management*, 6:1, 49-69.
6. Leopkey, B., & Ellis, D. (2019). Sport event hosting capacity as event legacy: Canada and the hosting of FIFA events. *Sport, Business and Management: An International Journal*, 9(1), 45-62.
7. Schulenkorf, N., Giannoulakis, Ch., & Blom, L. (2019). Sustaining commercial viability and community benefits: Management and leverage of a sport-fordevelopment event. *European Sport Management Quarterly*, 19(4), 502–519.
8. Weed, M. (2006). The influence of policy makers perception on sport - tourism policy development. *Tourism Review International*, 10(4), 227-240.

شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه پایدار در ورزش قهرمانی و ارائه مدل

یاسمن خسرویان چمپیری^۱، مجید جلالی فراهانی^{۲*}، ابراهیم علیدوست قهفرخی^۳،
سعید جعفری^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
۲. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
۳. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
۴. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۷/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۱۴

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه پایدار در ورزش قهرمانی و ارائه مدل انجام شد. این پژوهش براساس هدف، کاربردی و از نظر روش بررسی، توصیفی-پیمایشی بود. جامعه آماری پژوهش در بخش کیفی اساتید و اعضای هیئت‌علمی دانشگاه بودند و در بخش کمی، کارشناسان و متخصصان حوزه ورزش قهرمانی و دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته مدیریت ورزشی دانشگاه‌های دولتی تهران بودند که به موضوع توسعه پایدار و ورزش قهرمانی اشراف کامل داشتند. نمونه آماری پژوهش در بخش کیفی ۱۲ نفر از خبرگان بودند که به روش گلوله‌برفی انتخاب شدند و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. در بخش کمی اعضای نمونه ۱۲۱ نفر بودند که به روش نمونه‌گیری هدفمند و در دسترس انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش از روش میدانی شامل مصاحبه و پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شد که روایی آن را ۱۱ نفر از اساتید و متخصصان مدیریت ورزشی تأیید کردند و پایایی آن در یک مطالعه مقدماتی و با ۳۰ آزمودنی با آلفای کرونباخ بیشتر از ۰/۷ محاسبه شد. روش آماری پژوهش با به‌کارگیری تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم و مدل‌یابی معادلات ساختاری انجام شد. برای اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه پایدار از بارهای عاملی شاخص‌ها استفاده شد. همچنین از نرم‌افزارهای اس.پی.اس.اس. نسخه ۲۱ و اسمارت پی.ال.اس. در سطح معناداری ($P > 0/05$) استفاده شد. نتایج نشان داد که گویه «جانمایی هارمونیک طبیعی میراث ورزشی» با ضریب استاندارد برابر

1. Email: Yas.khosravian@gmail.com
2. Email: Jalali@ut.ac.ir
3. Email: E.alidoust@yahoo.com
4. Email: Ssport.jafari@gmail.com

با ۰/۸۸۱ بالاترین اولویت شاخص زیست‌محیطی، گویه‌های «توجه و برقراری عدالت جنسیتی در توسعه و پیشرفت در ورزش قهرمانی» و «اطمینان بخشی از برابری نژادی و قومی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد برابر با ۰/۹۴۲ بالاترین اولویت شاخص اجتماعی و فرهنگی، گویه «بازاریابی در قالب قوانین بازاریابی ورزشی در ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد برابر با ۰/۹۲۳ بالاترین اولویت شاخص اقتصادی و گویه «حفظ وحدت ملی و افزایش سرمایه اجتماعی با مشارکت در رویدادهای ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد برابر با ۰/۹۴۵ بالاترین اولویت شاخص سیاسی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی بودند.

واژگان کلیدی: شاخص اجتماعی، شاخص اقتصادی، شاخص زیست محیطی، شاخص سیاسی.

مقدمه

پایداری تابعی از تعادل و توازن در هر سطحی است. این مفهوم وقتی آشکار می‌شود که انسان وضعیت متعادل جهانی، پویا و بلندمدت تفویک را فرض کند. در این وضعیت، کیفیت جهان و زندگی انسانی باید با منابع جهان و فعالیت‌های اقتصادی متعادل و متوازن شود. حال چون قواعد رفتار برای توسعه پایدار متفاوت است، پایداری نیازمند مداخله هدفدار و متفکرانه انسان در فرایند توسعه است (زاهدی، ۲۰۱۹).

پایداری در چهار محیط اقتصادی، اجتماعی، زیست‌محیطی و سیاسی و در برقراری ارتباط با یکدیگر معنا پیدا می‌کند. توسعه وقتی پایدار است که از نظر اقتصادی ماندگار و از نظر اجتماعی مقبول باشد و از نظر اکولوژیک، درست و از لحاظ سیاسی مسئول و حمایت‌شده باشد (زاهدی، ۲۰۱۱). توسعه پایدار، برآورنده نیازها و آرمان‌های انسان‌ها، نه فقط در یک کشور و یک منطقه، بلکه تمامی مردم در سراسر جهان و در حال و آینده است (نصیری، ۲۰۰۵؛ جلالی فراهانی، ۲۰۱۹).

زمینه‌های در حال ظهور ورزش برای توسعه، از اوایل دهه ۲۰۰۰ با حمایت رهبران جهانی از سوی سازمان ملل متحد، فیفا، کمیته بین‌المللی المپیک^۱ و دولت‌ها گسترش یافته است. در پی رویدادهای مهمی مانند بازی‌های المپیک و رقابت‌های جام جهانی فوتبال، سازمان‌های توسعه بین‌المللی با سازمان‌های غیردولتی همکاری می‌کنند تا به طیف وسیعی از چالش‌های اجتماعی در سطوح مردمی در سراسر جهان رسیدگی کنند (بارنت^۲، ۲۰۱۵).

1. International Olympic Committee (IOC)
2. Burnett

به‌طور اصولی، دلایل بسیاری برای طرح شاخص‌ها و اندازه‌گیری پیشرفت به‌سوی توسعه پایدار در ورزش وجود دارد. این شاخص‌ها دامنه‌ای از تعهدی کلی برای استفاده منصفانه و پایدار از منابع طبیعی، انسانی و اجتماعی است تا تعهدی ویژه برای اقدامات مؤثر دولتی و تعهدی خاص‌تر برای مسئولیت‌پذیری نهادی را شامل شود. هدف اولیه این است که این شاخص‌ها در چرخه سیاست‌گذاری به تصمیم‌سازان در نگرستن دقیق به اهداف کلی و استراتژی‌ها، نظارت بر حسن اقدامات اجرایی و ارزیابی پیامدها کمک کنند و همچنین پایه‌ای برای برنامه‌ریزی اقدامات آینده در نظام سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کلان ورزش فراهم آورند. از سوی دیگر، طراحی شاخص‌های پایداری مناسب در ورزش قهرمانی وظیفه‌ای دشوار به شمار می‌آید؛ زیرا با وجود نمونه‌های بسیاری از شاخص‌های پیشنهادی، گیرایی و اجماع جهانی در این امر مهم نزد هر جامعه‌ای وجود ندارد. مهم‌ترین دلیل آن، تفاوت‌های جغرافیایی، سطح متمایز توسعه‌یافتگی و اولویت‌های توسعه در هر جامعه است (رضوی و عظیمی دلارستانی، ۲۰۱۸). توسعه ورزش ملی بخش مهمی از توسعه اقتصادی، اجتماعی و ملی است. رواج ورزش در تمامی بخش‌ها موجب افزایش نشاط اجتماعی و بهره‌وری ملی می‌شود و ارتقای ورزش قهرمانی به زبانزد شدن نام ملت‌های پیروز در سطح جهان منجر می‌شود. سرافرازی و افتخار ملی یکی از عوامل روحیه‌آفرین در میان ملت‌هاست؛ از این‌رو دستاوردها و پیامدهای توسعه ورزش ملی دایره‌ای گسترده دارد و موجب رونق اقتصادی و شکوفایی اجتماعی می‌شود (پورکیانی، حمیدی، گودرزی و خبیری، ۲۰۱۷).

امروزه کشورها دریافته‌اند که توسعه ورزش قهرمانی و بهره‌گیری از مزایای مستقیم و غیرمستقیم آن، بدون برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری مناسب میسر نیست؛ بنابراین ورزش قهرمانی نیز مانند هر نظام دیگری نیازمند تدوین اهداف کلان، راهبردها و برنامه‌های عملی آتی است تا ضمن آگاهی از مسیر حرکت بتواند از هرگونه دوباره‌کاری، بیراهه‌رفتن و به‌هدررفتن منابع مالی، انسانی، فیزیکی و اطلاعاتی خود اجتناب ورزد (مظفری و الهی، ۲۰۰۹). بررسی‌ها نشان می‌دهد که هیچ اکتشاف علمی جامعی درباره‌ی نقشی که جایگاه ورزش می‌تواند به‌عنوان یک توانمندساز مهم برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار ایفا کند، وجود ندارد و در این راستا انسجام سیاسی جامعی میان کشورها به چشم

نمی‌خورد (لیندسی و داربی^۱، ۲۰۱۹)؛ با وجود این، پژوهشگران نشان دادند که سازمان‌های ورزشی می‌توانند با تصمیم‌های درست و برنامه‌ریزی‌های کلان و راهبردی به ارتقای کیفیت زندگی در کره زمین کمک کنند و به‌علت اقبال جهانی به پدیده ورزش، الگویی برای سایر صنایع شناخته شوند (سارتور-بالدوین و مک‌کلوق^۲، ۲۰۱۸). در بُعد سیاسی نیز شواهد نشان می‌دهند که سیاست‌مداران و دیپلمات‌های برزیلی در جریان المپیک ۲۰۱۶ ریو به بیشترین دستیابی از میراث مثبت سیاسی از طریق ورزش قهرمانی پی برده بودند و دستاوردهای سیاسی و دیپلماتیک بین‌المللی را برای بهبود اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی دنبال می‌کردند و این رویداد را مهم‌ترین راهبرد کاربردی و اهرمی استراتژیک برای میراث دیپلماتیک می‌دانستند (روکا^۳، ۲۰۱۷).

پژوهش‌ها نشان داده‌اند که نه‌تنها گرفتن میزبانی رویدادهای ورزش قهرمانی دارای منافع فراوانی است، بلکه درخواست میزبانی این رویدادها نیز دارای اثرات و منافع مشابه با برگزاری رویداد است؛ به عبارت دیگر، شهرهایی که نامزد میزبانی بوده‌اند، اما آن را کسب نکرده‌اند نیز منافع کم، اما مشابه با شهر میزبان را کسب خواهند کرد (ویتسون و هورن^۴، ۲۰۰۶).

از طرفی کمیته بین‌المللی المپیک از طریق برنامه مدیریت دانش بازی‌های المپیک، برنامه‌های جهانی همبستگی المپیک و ارزیابی‌های انجام‌شده از مطالعات اثرات بازی‌های المپیک، نشان داده است که چگونه با اقدامات بنیادین، شهرهای داوطلب و برگزارکنندگان بازی‌ها در سراسر جهان را حمایت می‌کند تا تضمین کند که بازی‌ها کمترین پیامدهای محیط‌زیستی را برای میزبان داشته باشند. از طرفی جامعه محلی شهرهای میزبان که درخواست آن‌ها پذیرفته نشده است نیز از بازسازی و به‌روزرسانی امکانات و تأسیسات ورزشی و شهری بهره‌جسته‌اند. این امر گویای آن است که نهادی همچون کمیته بین‌المللی المپیک می‌تواند در ترویج توسعه پایدار از طریق ورزش قهرمانی در ابعاد جهانی تأثیرگذار باشد (کمیته بین‌المللی المپیک، ۲۰۱۸). ریک و بوسچر^۵ (۲۰۱۹) بیان کردند که بیشترین تأثیرات اجتماعی شناخته‌شده رویدادهای ورزش قهرمانی شامل اعتبار بین‌المللی، توسعه

1. Lindsey & Darby
2. Sartore-Baldwin & Mccullough
3. Rocha
4. Whitson & Horne
5. Rycke & Bosscher

دیپلماتیک، احساس خوب برای جامعه میزبان و افزایش سطح مشارکت ورزش و اثرات اقتصادی است. این نظریه که ورزش قهرمانی با این عوامل رابطه‌ای مؤثر و مستقیم دارد یا نه، هنوز در مراحل اولیه است، اما تحقیقات آکادمیک درباره اثرات گسترده اجتماعی که ورزش قهرمانی بر جوامع می‌گذارد، ادامه دارد؛ البته نمی‌توان این نکته را نادیده گرفت که رویدادهای ورزشی دارای توان بالقوه برای تولید ارزش درخور توجه اجتماعی در سطح جامعه محلی هستند و یکی از مزایای مهم اجتماعی این رویدادهای ورزشی، توسعه سرمایه اجتماعی است (پنگ و وی سونگ^۱، ۲۰۱۸).

بنابراین میزبانی رویدادهای ورزشی بزرگ مانند بازی‌های المپیک می‌تواند بر توسعه اقتصادی، اجتماعی و شهری اثرات فراوانی مانند جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، رونق گردشگری، ایجاد اشتغال‌زایی و فرصت‌های کسب‌وکار، توسعه و ترویج ورزش در بین مردم، هدایت تغییرات اجتماعی، احیای شهری و غیره اثرگذار باشد (اوزبی^۲، ۲۰۱۰). ارتقای ورزش قهرمانی موجب مطرح‌شدن نام ملت پیروز در سطح جهان می‌شود. سرافرازی و افتخار ملی یکی از عوامل روحیه‌آفرین در میان ملت‌هاست؛ از این رو دستاوردها و پیامدهای توسعه ورزش ملی دایره گسترده‌ای دارد و موجب رونق اقتصادی و شکوفایی اجتماعی می‌شود (مونی جونگ^۳، ۲۰۰۴).

در چهل سال گذشته، دولت‌ها به ارزش موفقیت در ورزش قهرمانی توجه ویژه‌ای داشته‌اند و اغلب موارد موفقیت‌های ورزشی به‌عنوان منبعی ارزشمند برای دستیابی به اهداف غیرورزشی مدنظر قرار گرفته است؛ به‌گونه‌ای که برای کشورهایی مانند ایالات متحده آمریکا، شوروی سابق و دولت‌های کمونیست اروپایی، ورزش وسیله‌ای برای نمایش برتری ایدئولوژیک بود. در چین نیز زمانی که کمونیست‌ها در برابر ناسیونالیست‌ها شکست خوردند و جمهوری خلق چین در اکتبر ۱۹۴۹ تأسیس شد، ورزش قهرمانی یک ابزار مناسب برای حضور مجدد و شناسایی ملت چین در صحنه بین‌المللی شد (لی-چانگ و چاوو-هانگ^۴، ۲۰۰۸). ورزش قهرمانی در عصر حاضر به پدیده‌ای پیچیده و چندبعدی تبدیل شده است که موفقیت آن هم می‌تواند بر همه ابعاد سیاسی، اقتصادی و فرهنگی

-
1. Peng & Wei Song
 2. Ozbey
 3. Monijoong
 4. Li-Chang & Chao-Hung

تأثیرگذار باشد و هم تحت‌تأثیر این عوامل قرار گیرد؛ البته بسیاری از کشورها از ورزش به‌عنوان یک ابزار سیاسی مؤثر در جهت مقاصد و اهداف سیاسی خود استفاده می‌کنند (جانپور علمداری و شجایی، ۲۰۱۷).

برای پیشینه پژوهش می‌توان به پژوهش‌های متعددی اشاره کرد. باسن و گریکس^۱ (۲۰۱۸) در مطالعه‌ای با عنوان «برنامه‌ریزی برای شکست؟ اهرم‌سازی پیشنهاد المپیک» نشان دادند که شهرهای پیشنهادی میزبانی بازی‌های المپیک تلاش می‌کنند از فرایند مناقصه المپیک به‌عنوان یک منبع قدرت استفاده کنند. چهار فرصت منحصر به فرد ناشی از این کار غرور ملی و شهری، المپیزم، شکل-گیری شبکه‌ها و تمرکز جهانی هستند. این‌ها فرصت‌هایی را برای شهرهای پیشنهادی المپیک فراهم می‌کنند تا به اهداف راهبردی زیر دست یابند: تقویت ساختار ملت و جامعه، افزایش مشارکت ورزشی، افزایش فرصت‌های شغلی، افزایش تصویر و نیمرخ شهر و پیشرفت از طریق پروژه‌های زیرساختی. از منظر زیست‌محیطی نیز سارتور-بالدوین و مک‌کلوق (۲۰۱۸) در پژوهشی با عنوان «پایداری مبتنی بر عدالت و برابری و مدیریت زیست‌محیطی: خلق شیوه‌های اکولوژیک بیشتر در سازمان‌های ورزشی» نشان دادند که سازمان‌های ورزشی می‌توانند در سلامت نگه داشتن سیاره زمین و همه ساکنان آن از طریق شیوه‌های سازمانی‌شان شرکت کنند. به‌علاوه، سازمان‌های ورزشی می‌توانند به‌عنوان نمونه زیست‌محیطی برای برابری و رقابت با سازمان‌های صنایع دیگر به کار آیند. آتول، مورگان و پارکر^۲ (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان «رویدادهای ورزشی مهم: دستیابی به توسعه میراث جهانی ورزشی» نشان دادند که همکاری برابر به‌عنوان کانونی برای افزایش پایداری برنامه میراث، با مشارکت آشکار سهام‌داران در فرایند طراحی و مدیریت برجسته شده است. همچنین آلیوپرا، واینر، مسکارنهاس، بینستین و براتن^۳ (۲۰۱۹) در پژوهش خود با عنوان «رویدادهای بزرگ، میراث و تأثیرات: یادداشت‌ها در المپیک ۲۰۱۶ ریو دو ژانیرو» نشان دادند که وضعیت سیاسی و اقتصادی که چرخه رویدادهای بزرگ در برزیل را تغذیه می‌کند، فرسوده است. همچنین کبا، گنگ، راس و گراد^۴ (۲۰۱۹) در

1. Bason & Grix
2. Attwell, Morgan & Parker
3. Oliveira, Vainer, Mascarenhas, Bienenstein & Braathen
4. Koba, Gong, Ross & Grady

پژوهشی با عنوان «توسعه پایدار المپیک: یک معیار پیشنهادی برای مدیریت پیامدهای اقتصادی» نشان دادند که کمیته بین‌المللی المپیک می‌تواند تغییرات سیاستی برای مدیریت پروژه ایجاد کند که به شهرهای میزبان در ایجاد پوشش بودجه برای توسعه محل کمک می‌کند؛ در حالی که به‌طور هم‌زمان به دنبال کاهش بدهی فلج‌کننده است که در گذشته با آن‌ها همراه بوده است، اما در نقطه مقابل، چن، پروس، هو، کنیون و لیانگ^۱ (۲۰۱۹) پژوهشی با عنوان «توسعه سیاست ورزش در چین: میراث از بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۰۸ پکن و بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۲۲» انجام دادند. آن‌ها نشان دادند که با توجه به تحلیل اسناد سیاسی، دو دوره بازی‌های المپیک به‌طور جمعی به گسترش نقش و ارزش ورزش در چین و بالابردن وضعیت ورزش همگانی کمک کرده‌اند. از نظر سیاست، دو تجربه مناقصه بازی‌ها در چین به آسان‌سازی سیاست‌گذاری و فرایندهای برنامه‌ریزی میراث برای رویدادهای بزرگ ورزشی منجر شده است. از طرفی، اسچولنکورف، گیانولاکیس و بلوم^۲ (۲۰۱۹) در پژوهش خود با عنوان «حفظ بقای تجاری و مزایای اجتماعی: مدیریت و نفوذ یک رویداد ورزشی-توسعه‌ای» نشان دادند که در میانه یک بحران اقتصادی، تغییرات توانست پایداری اقتصادی رویداد را تضمین کند؛ در حالی که این رویداد منافع اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و ورزشی جامعه محلی را هم از طریق یک رویکرد گروهی مشارکتی تامین می‌کند. از طرفی در بُعد سیاسی، لیندسی و داربی^۳ (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان «ورزش و اهداف توسعه پایدار: انسجام سیاست‌گذاری کجاست؟» نشان دادند که استفاده از انسجام سیاست‌گذاری به‌عنوان بزرگ‌نمای مفهومی، نمایش تلاقی‌های مهم بین ورزش، اهداف توسعه پایدار در ورزش و دستور ۲۰۳۰ را برای توسعه پایدار به‌طور عام میسر کرده است. در تأیید چالش‌ها و پیچیدگی‌های درخور توجه، پیشنهاد نمی‌شود که حرکت به‌سوی انسجام سیاست‌گذاری باید رها شود؛ بلکه نیاز است تشخیص داده شود که انسجام سیاست‌گذاری کامل یا جامع در رابطه با ورزش و اهداف توسعه پایدار به احتمال زیاد دست‌نیافتنی است. مفهوم انسجام سیاست‌گذاری در معطوف‌کردن توجه به بعضی گزینه‌های بنیادین و سؤال‌هایی که در ارتباط با اولویت‌ها و احتمالات هستند، برای پیشرفت ارزش ویژه دارد. انسجام سیاست‌گذاری در

1. Chen, Preuss, Hu, Kenyon & Liang
2. Schulenkorf, Giannoulakis & Blom
3. Lindsey & Darby

ورزش و اهداف توسعه پایدار می‌توانند به‌شدت توسط نابرابری‌های ساختاری که می‌توانند به‌صورت متغیر در سطوح مختلف و زمینه‌های متفاوت بروز کنند، محدود شوند. واضح است که شاید بسیاری از کشورها و شهرها بسترهای لازم برای میزبانی یک رویداد بزرگ ورزشی را به دلایلی همچون فقدان تجربه قبلی و تسهیلات لازم نداشته باشند، اما شاید بهترین روش، میزبانی رویدادهای کوچک بین-المللی باشد تا با ایجاد ظرفیت‌هایی به میراث رویداد هر چند کم کمک کند (لئوپکی و الیس، ۲۰۱۹). با توجه به آنچه ذکر شد، توسعه پایدار به مقوله بسیار مهمی تبدیل شده است که به فعالیت‌های دولت‌ها در هر زمینه‌ای سمت‌وسو می‌دهد. بشر دریافته است که با توجه به کمبود منابع و ازدیاد نیازها راهی جز برقراری رابطه منطقی بین منابع و مصارف ندارد، توسعه‌ای که همواره ذکاوت‌مندان آینده را ببیند و برای تمامی نسل‌ها باشد. کشور ما، ایران، با توجه به وضعیت کنونی که دارای منابع خدادادی فراوان است و راه دور و دراز توسعه‌یافتگی را طی می‌کند، از این امر مستثنا نیست. در این راستا، نقش ورزش به‌عنوان یک پدیده فراگیر جهانی می‌تواند کلیدی برای توسعه باشد؛ همچنانکه ورزش قهرمانی به‌عنوان عاملی تأثیرگذار بر توسعه پایدار، امروزه نقشی مهم‌تر و واضح‌تر از گذشته بازی می‌کند. ورزش قهرمانی می‌تواند از یک سو به یک منبع درآمد مهم و درازمدت و از سوی دیگر اشاعه‌گر فرهنگ هر کشور باشد. رسیدن به چنین امر مهمی ملزم به در نظر گرفتن تمهیداتی از مرحله برنامه‌ریزی تا بهره‌برداری و مدیریت است که همان شاخص‌های توسعه پایدار هستند. برنامه‌ریزی و مدیریت رویدادهای ورزش قهرمانی به‌گونه‌ایکه در آن به چهار شاخص مهم توسعه پایدار (زیست‌محیطی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی) توجه شود، می‌تواند پاسخگوی نیازهای امروز و فردا باشد؛ ضمن اینکه میراثی برای آیندگان است. با مشاهده نشانه‌های ناپایداری در بسیاری از حوزه‌های ورزش، پژوهشگران به توسعه پایدار به‌عنوان یک اصل و هدف عمومی توجه می‌کنند. توسعه پایدار فرصتی را در قلمرو ورزش برای ادغام اصولی مانند برابری بین‌نسلی، حفاظت از محیط‌زیست و کارایی اقتصادی که پیش از این مغایر و متضاد در نظر گرفته می‌شدند، فراهم می‌کند. به نظر می‌رسد این امر مهم در ورزش قهرمانی نیز که یکی از جنبه‌های نمونه نظام اجتماعی و جزء مکمل بافت اجتماعی است، با وجود نبود انسجام و هماهنگی کافی و در نتیجه کارایی نداشتن نهادهای مختلف احساس

1. Leopkey & Ellis

می‌شود. مجریان این پژوهش معتقدند که ورزش قهرمانی قابلیت‌ها و ظرفیت‌های بسیاری برای محقق کردن اهداف توسعه‌ی پایدار در هزاره‌ی سوم دارد. چه بسا این ظرفیت عظیم از منظر صلح جهانی و رسیدن به توسعه‌ی همه‌جانبه بزرگ‌ترین انگیزه را برای دولت‌مردان در هر کشوری فراهم آورد تا از پدیده‌ای به نام ورزش بیشترین بهره‌برداری شود؛ زیرا این پدیده در دل خود عاری از هرگونه خشونت و تضادهای شناخته‌شده در عرصه‌های ملی و بین‌المللی است؛ از این رو پژوهشگران در این پژوهش به دنبال شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه‌ی پایدار از طریق ورزش قهرمانی بودند.

روش پژوهش

روش پژوهش در مطالعه حاضر یک روش ترکیبی (کیفی-کمی) و در عین حال مکمل یکدیگر است که در بخش کیفی آن با مصاحبه از صاحب‌نظران به تعیین عوامل اصلی و زیرمعیارها پرداخته شده و بخش کمی آن حاصل داده‌هایی است که از پرسشنامه محقق‌ساخته طیف پنج‌ارزشی لیکرت از پاسخگویی کارشناسان، متخصصان و خبرگان به دست آمد. یافته‌های توصیفی (جمعیت‌شناختی) شرکت‌کنندگان در پژوهش در قالب فراوانی ارائه شد. سؤال‌های پژوهش با به‌کارگیری تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی مرتبه دوم و مدل‌یابی معادلات ساختاری پاسخ داده شد و از نرم‌افزارهای اس.پی.اس.اس.^۱ و اسمارت پی.ال.اس.^۲ در سطح معناداری ($P < 0/05$) استفاده شد. برای اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه‌ی پایدار از بارهای عاملی شاخص‌ها استفاده شد.

این پژوهش براساس هدف، کاربردی و از نظر روش بررسی، توصیفی-پیمایشی بود. در انجام‌دادن آن با توجه به ماهیت مسئله و هدف، اطلاعات به‌صورت مطالعات میدانی با استفاده از مصاحبه و پرسشنامه و مطالعات کتابخانه‌ای-اسنادی، گردآوری شده است. افرادی جامعه آماری این پژوهش تشکیل داده‌اند که در حوزه‌های مطالعه‌شده این پژوهش صاحب‌نظر بودند و اشراف کامل به مفاهیم بنیادی توسعه‌ی پایدار و ورزش قهرمانی داشتند. نمونه آماری پژوهش در بخش کیفی، ۱۲ نفر از خبرگان بودند که به روش گلوله‌برفی انتخاب شدند و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. معیار انتخاب خبرگان بنا بر صلاحدید تیم پژوهش از میان افرادی بود که در کمیته ملی المپیک دارای

1. SPSS
2. Smart PLS

سابقه مدیریتی یا سرپرستی رقابت‌های بین‌المللی بودند و همچنین اساتیدی که در حوزه ورزش قهرمانی دارای تألیف حداقل یک کتاب بودند. در بخش کمی، نمونه پژوهش شامل ۱۲۱ نفر بود که به روش نمونه‌گیری هدفمند و دردسترس از میان کارشناسان و اساتید دانشگاه و دانشجویان تحصیلات تکمیلی حوزه مدیریت ورزشی انتخاب شدند. افراد نمونه صرفاً بعد از اذعان به آشنایی با مفاهیم بنیادی پژوهش حاضر (توسعه پایدار، ابعاد و اهداف آن و ورزش قهرمانی) در فهرست نهایی پاسخ-دهندگان جای گرفتند.

نتایج

یافته‌های بخش توصیفی مربوط به جنسیت نشان داد از ۱۲۱ نفر نمونه پژوهش، ۶۰/۳۳ درصد را مردان و ۳۹/۶۷ درصد را زنان تشکیل دادند. همچنین ۱۶ درصد از نمونه‌ها دارای تحصیلات در مقطع کارشناسی، ۵۷/۱ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد و ۲۶/۹ درصد دارای مدرک دکتری بودند. یافته‌های بخش کیفی پژوهش که حاصل مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بود، به صورت کامل کدگذاری شد و در قالب کدگذاری باز و محوری، شاخص‌ها و گویه‌های پژوهش شناسایی شدند. نتایج نشان داد شاخص‌های تغییرات آب و هوایی، محیط‌زیست طبیعی و تنوع زیستی و مدیریت سبز امکانات و تأسیسات در قالب ۱۰ گویه ساختار بعد زیست‌محیطی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی را شکل دادند (جدول شماره دو). شاخص‌های آموزش و فرهنگ، ارتباطات و مشارکت، تنوع و برابری و میراث اجتماعی در قالب ۱۱ گویه ساختار بعد اجتماعی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی را شکل دادند (جدول شماره سه). شاخص‌های میراث شهری و ورزشی، مدیریت منابع، توسعه گردشگری و فعالیت تجاری منصفانه در قالب ۲۰ گویه ساختار بعد اقتصادی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی را شکل دادند (جدول شماره چهار). در بعد سیاسی نیز شاخص‌های ارتقای وجهه و شهرت، همبستگی و انسجام ملی، ارتباطات بین‌المللی و جلب مشارکت دولت در قالب نه گویه ساختار توسعه پایدار در ورزش قهرمانی را ترسیم کردند.

در بخش استنباطی پژوهش ابتدا به بررسی روایی شاخص‌های یک متغیر یا همان گویه‌ها با سایر شاخص‌های متغیرهای دیگر پرداخته شد. سپس به تفکیک هر بعد از منظر تحلیل عاملی تأییدی بررسی شد. از سوی دیگر، آزمون بارهای عرضی که مدنظر بسیاری از پژوهشگران صاحب‌نظر در این

حوزه مثل چین^۱، هائر^۲ و یا رینگل^۳ است، در واقع درست مانند تحلیل عاملی اکتشافی، جدولی از بارهای عاملی هر سؤال زمانی که به متغیرهای مختلف متصل می‌شود، محاسبه می‌شود. اکنون بار عاملی هر سؤال با متغیر متناظر خویش باید از بار عاملی آن سؤال از زمانی که به صورت فرضی به متغیرهای دیگر متصل می‌شود، حداقل ۰/۱ بیشتر باشد (جدول شماره یک).

جدول ۱- روایی متقاطع بارهای عرضی

Table 1- Cross-Validation of Transverse Loads (Cross Loadings)

گویه Item	اجتماعی Social	اقتصادی Economic	زیست محیطی Environmental	سیاسی Political	گویه Item	اجتماعی Social	اقتصادی Economic	زیست محیطی Environmental	سیاسی Political
Aq01	0.356	0.404	0.549	0.272	Cq01	0.539	0.649	0.515	0.518
Aq02	0.290	0.376	0.473	0.328	Cq02	0.609	0.722	0.567	0.594
Aq03	0.443	0.507	0.638	0.461	Cq03	0.583	0.739	0.595	0.497
Aq04	0.269	0.338	0.474	0.189	Cq04	0.611	0.719	0.562	0.604
Aq05	0.616	0.517	0.786	0.466	Cq05	0.653	0.782	0.552	0.635
Aq06	0.506	0.617	0.786	0.376	Cq06	0.433	0.764	0.609	0.411
Aq07	0.580	0.682	0.828	0.444	Cq07	0.480	0.716	0.481	0.509
Aq08	0.602	0.684	0.828	0.434	Cq08	0.436	0.743	0.615	0.346
Aq09	0.557	0.629	0.816	0.326	Cq09	0.416	0.764	0.602	0.404
Aq10	0.689	0.650	0.792	0.517	Cq10	0.439	0.722	0.619	0.387
Bq01	0.728	0.537	0.598	0.511	Cq11	0.463	0.720	0.605	0.393
Bq02	0.689	0.493	0.482	0.534	Cq12	0.463	0.730	0.612	0.347
Bq03	0.651	0.487	0.446	0.489	Cq13	0.436	0.781	0.638	0.395
Bq04	0.734	0.559	0.652	0.553	Cq14	0.455	0.773	0.647	0.395
Bq05	0.661	0.554	0.538	0.376	Cq15	0.598	0.841	0.651	0.525
Bq06	0.660	0.519	0.535	0.458	Cq16	0.627	0.759	0.559	0.623
Bq07	0.793	0.502	0.431	0.680	Cq17	0.545	0.665	0.503	0.506

1. Chin
2. Hair
3. Ringle

Bq08	0.795	0.459	0.436	0.689	Cq18	0.545	0.618	0.471	0.427
Bq09	0.785	0.537	0.477	0.615	Cq19	0.432	0.596	0.385	0.369
Bq10	0.718	0.473	0.413	0.601	Cq20	0.582	0.795	0.315	0.626
Bq11	0.691	0.590	0.537	0.434	Dq01	0.536	0.414	0.305	0.717
					Dq02	0.653	0.595	0.466	0.822
					Dq03	0.664	0.642	0.520	0.841
					Dq04	0.676	0.596	0.495	0.862
					Dq05	0.656	0.539	0.380	0.780
					Dq06	0.623	0.519	0.325	0.798
					Dq07	0.544	0.541	0.384	0.715
					Dq08	0.652	0.623	0.500	0.830
					Dq09	0.644	0.600	0.512	0.750

جدول بارهای عرضی برای تمامی شاخص‌ها شرط را برقرار دارد و می‌توان ادعا کرد که شاخص‌های هر متغیر از شاخص‌های متغیر دیگر واگرایی دارد.

برای شناسایی شاخص‌های بُعد زیست‌محیطی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی از آزمون تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره دو آمده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

جدول ۲- نتایج تحلیل عاملی تأییدی (بررسی روایی و پایایی گویه‌های مربوط به شاخص زیست‌محیطی)
Table 2 - Results of Confirmatory Factor Analysis (Validity and Reliability of Items Related to the Environmental Index)

پایایی ترکیبی ^۴	آلفای کرونباخ ^۳	شاخص متوسط واریانس استخراج شده ^۲	بار عاملی ^۱	گویه (Item)	شاخص (Index)	بعد (Dimension)
			0.836	کاهش ردپای کربن و جلوگیری از انتشار گازهای گلخانه‌ای از طریق مدیریت بهینه مصرف و استفاده از سوخت‌های تجدیدپذیر		(Environmental Index) زیست محیطی
0.787	0.742	0.649	0.774	بیشترین استفاده از فضاهای ورزشی موجود (چندمنظوره) برای کاهش بار محیط‌زیست در توسعه محل (تخریب و اشغال اراضی طبیعی بیشتر در بلند مدت مساوی است با افزایش تغییرات اقلیمی و آب و هوایی)	تغییرات آب و هوایی	
			0.881	جانمایی هارمونیک طبیعی میراث ورزشی (استفاده کارشناسی شده از محیط‌های طبیعی موجود برای ورزش‌هایی مثل قایق‌رانی، اسکی، دوچرخه کوهستان و غیره و همچنین ساخت اماکن ورزشی در محیط‌هایی که کمترین نیاز ممکن به تخریب محیط‌زیست طبیعی را بخواند)	محیط‌زیست طبیعی و تنوع زیستی	
0.812	0.711	0.684	0.770	توسعه شبکه زیست‌بوم سبز (توسعه و ایجاد کمربند سبز طبیعی برای اماکن ورزشی و شهر میزبان رویدادهای ورزش قهرمانی)		
0.933	0.915	0.736	0.582	تضمین عملکرد زیست‌محیطی زیاد برای ساخت‌وسازهای ورزشی دائمی جدید		

1. Factor Load
2. Average Variance Extracted (AVE)
3. Cronbachs Alpha
4. Composite Reliability (CR)

0.830	استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک در تأمین سوخت تأسیسات و اماکن ورزشی	
0.875	توجه به مدیریت مصرف آب در نگهداری اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی	
0.869	توجه به مدیریت مصرف انرژی در نگهداری اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی	مدیریت سبز امکانات و تأسیسات
0.865	توجه به مدیریت پسماند در نگهداری اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی	
0.807	توجه به آموزش و فرهنگ‌سازی کارکنان و استفاده‌کنندگان در شاخص مدیریت سبز نگهداری اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی	

با توجه به اینکه بار عاملی تمامی گویه‌ها بیشتر از ۰/۵ است، تمامی گویه‌ها به‌عنوان شاخص‌های زیست‌محیطی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی شناسایی شده‌اند و دارای اعتبار هستند. برای اولویت‌بندی گویه‌های شاخص زیست‌محیطی از بارهای عاملی گویه‌ها استفاده شد. نتایج اولویت‌بندی شاخص زیست‌محیطی توسعه پایدار نشان داد که از نظر پاسخ‌دهندگان، گویه «جانمایی هارمونیک طبیعی میراث ورزشی (استفاده کارشناسی شده از محیط‌های طبیعی موجود برای ورزش‌هایی مثل قایق‌رانی، اسکی، دوچرخه کوهستان و غیره و ساخت اماکن ورزشی در محیط‌هایی که کمترین نیاز ممکن به تخریب محیط زیست طبیعی را بخواهد)»، با ضریب استاندارد (بار عاملی) ۰/۸۸۱، گویه «توجه به مدیریت مصرف آب در نگهداری از اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۸۷۵ و گویه «توجه به مدیریت مصرف انرژی در نگهداری اماکن و تأسیسات ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۸۶۹، به‌ترتیب از اولویت‌های اول تا سوم برخوردار بودند.

برای شناسایی شاخص‌های بعد اجتماعی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی از آزمون تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره سه آمده است.

جدول ۳- نتایج تحلیل عاملی تأییدی (بررسی روایی و پایایی گویه‌های مربوط به شاخص اجتماعی)

Table 3- Results of Confirmatory Factor Analysis (Validity and Reliability of Items Related to Social Index)

پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ	شاخص متوسط وارانس استخراج شد	بار عاملی	گویه (Item)	شاخص (Index)	بعد (Dimension)
			0.766	انتقال ارزش‌ها (ارزش‌های پایداری) از طریق آموزش و انتشار اطلاعات از طریق فعالیت‌ها و رویدادهای ورزش قهرمانی	آموزش و فرهنگ	اجتماعی (Social Index)
0.872	0.804	0.631	0.850	آشنایی با فرهنگ‌های متنوع از طریق برگزاری یا میزبانی رویدادهای ورزش قهرمانی		
			0.768	تبادل فرهنگی کشورها و اقوام و نژادهای گوناگون شرکت‌کننده در حاشیه همه فعالیت‌های ورزش قهرمانی		
			0.790	ترویج فرهنگ مصرف مسئولانه منابع در همه فعالیت‌های ورزش قهرمانی		
0.893	0.761	0.807	0.898	مشارکت و همکاری با شرکت‌های حافظ محیط زیست (ارائه خدمات و تولید محصولات دوست‌دار محیط زیست)	ارتباطات و مشارکت	
			0.898	مشارکت با سازمان‌های مردم‌نهاد محیط‌زیستی برای اشاعه برنامه‌های پایداری در ورزش قهرمانی		
0.940	0.873	0.887	0.942	توجه و برقراری عدالت جنسیتی در توسعه و پیشرفت در ورزش قهرمانی	تنوع و برابری	
			0.942	اطمینان بخشی از برابری نژادی و قومی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی		
0.869	0.772	0.690	0.873	توانمندسازی و توسعه نقش زنان در فعالیت‌های ورزش قهرمانی	میراث اجتماعی	
			0.866	تقویت و ارتقای نقش جوانان در ورزش قهرمانی		
			0.747	الهام‌بخشی برای جامعه بومی (مفاهیم پایداری و ورزش) قبل، حین و پس از برگزاری رویدادهای ورزش قهرمانی		

با توجه به اینکه بار عاملی تمامی گویه‌ها بیشتر از ۰/۵ است، تمامی گویه‌ها به‌عنوان شاخص‌های اجتماعی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی شناسایی شده‌اند و دارای اعتبار هستند. برای اولویت‌بندی

گویه‌های شاخص اجتماعی از بارهای عاملی گویه‌ها استفاده شد. نتایج اولویت‌بندی شاخص اجتماعی توسعه پایدار نشان داد که از نظر پاسخ‌دهندگان، گویه‌های «توجه و برقراری عدالت جنسیتی در توسعه و پیشرفت در ورزش قهرمانی» و «اطمینان بخشی از برابری نژادی و قومی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد (بار عاملی) ۰/۹۴۲، گویه‌های «مشارکت و همکاری با شرکت‌های حافظ محیط زیست (ارائه خدمات و تولید محصولات دوست‌دار محیط زیست)» و «مشارکت با سازمان‌های مردم‌نهاد محیط‌زیستی برای اشاعه برنامه‌های پایداری در ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۸۹۸ و گویه «توانمندسازی و توسعه نقش زنان در فعالیت‌های ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۸۷۳، به ترتیب از اولویت‌های اول تا سوم برخوردار بودند.

برای شناسایی شاخص‌های بُعد اقتصادی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی از آزمون تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره چهار آمده است.

جدول ۴- نتایج تحلیل عاملی تأییدی (بررسی روایی و پایایی گویه‌های مربوط به شاخص اقتصادی)

Table 4- Results of Confirmatory Factor Analysis (Validity and Reliability of Items Related to Economic Index)

شاخص (Dimension)	شاخص (Index)	گویه (Item)	بار عاملی	استخراج شده	شاخص متوسط واریانس	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی
(Economic Index) اقتصادی	میراث شهری و ورزشی	طراحی و ساخت اماکن ورزشی سبز برای ورزش قهرمانی	0.713				
		توسعه و بهبود کیفیت اماکن ورزشی موجود برای میزبانی رویدادهای ورزش قهرمانی	0.800				
		توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی (مترو و اتوبوس‌های شهری) در مجاورت اماکن ورزشی	0.811	0.612			
		احداث پارکینگ‌های عمومی در کنار اماکن ورزشی	0.787				
		ارتقا و بهبود زیرساخت‌های هتل و اماکن گردشگری در شهرهای میزبان ورزش قهرمانی	0.861				
		ارتقا و بهبود زیرساخت‌های شبکه فاضلاب و تصفیه آب در شهرهای میزبان ورزش قهرمانی	0.747				
			0.917	0.894			

			0.749	توسعه و بهبود کیفیت مراکز خرید و تفریحی در شهرهای میزبان ورزش قهرمانی	
			0.860	مدیریت و کاهش زباله و پسماند در تمامی فعالیت‌های ورزش قهرمانی	
			0.856	مدیریت منابع غذایی (کاهش دورریز غذایی با پیشنهاد انتخابی برای مصرف‌کنندگان) در تمامی فعالیت‌های ورزش قهرمانی	
			0.829	مدیریت بازیافت و کاهش مواد بسته‌بندی مصرفی در ورزش قهرمانی	
			0.815	ترویج استفاده از منابع تجدیدپذیر در ورزش قهرمانی	
0.953	0.944	0.717	0.844	مدیریت آب (استفاده از آب باران و آب تصفیه‌شده و شیرآلات کاهنده مصرف آب و توجه به کاهش مصارف غیرضروری) در رویدادهای ورزش قهرمانی	مدیریت منابع
			0.886	مدیریت مصرف انرژی با استفاده از وسایل روشنایی کم مصرف و غیره در اماکن ورزش قهرمانی	
			0.867	مدیریت مصرف انرژی با بهره‌گیری مطلوب از نور آفتاب در همه اماکن ورزش قهرمانی	
			0.816	طراحی و معماری مناسب با اقلیم برای کاستن از انرژی مصرفی وسایل گرمای و سرمازا و تهویه‌ها در همه اماکن ورزش قهرمانی	
			0.884	ارتقای کیفیت و توسعه خدمات گردشگری بومی جوامع میزبان رویدادهای ورزش قهرمانی	
0.908	0.848	0.767	0.902	توجه به ایجاد جاذبه‌های گردشگری و ورزشی برای بازدید مجدد و ترویج آن	توسعه گردشگری
			0.839	مدیریت و برنامه‌ریزی درست سفر برای گردشگران ورزشی رویدادهای ورزش قهرمانی	
			0.923	بازاریابی در قالب قوانین بازاریابی ورزشی در ورزش قهرمانی	فعالیت
0.900	0.780	0.819	0.886	مقابله با بازاریابی کمین در ورزش قهرمانی	تجاری منصفانه

با توجه به اینکه بار عاملی تمامی گویه‌ها بیشتر از ۰/۵ است، تمامی گویه‌ها به‌عنوان شاخص‌های اقتصادی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی شناسایی شده‌اند و دارای اعتبار هستند. نتایج اولویت‌بندی

شاخص‌های اقتصادی توسعه پایدار نشان داد که از نظر پاسخ‌دهندگان گویه «بازاریابی در قالب قوانین بازاریابی ورزشی در ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد (بار عاملی) ۰/۹۲۳، گویه «توجه به ایجاد جاذبه‌های گردشگری و ورزشی برای بازدید مجدد و ترویج آن» با ضریب استاندارد ۰/۹۰۲ و گویه «مقابله با بازاریابی کمین در ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۸۸۶، به ترتیب از اولویت‌های اول تا سوم برخوردار بودند.

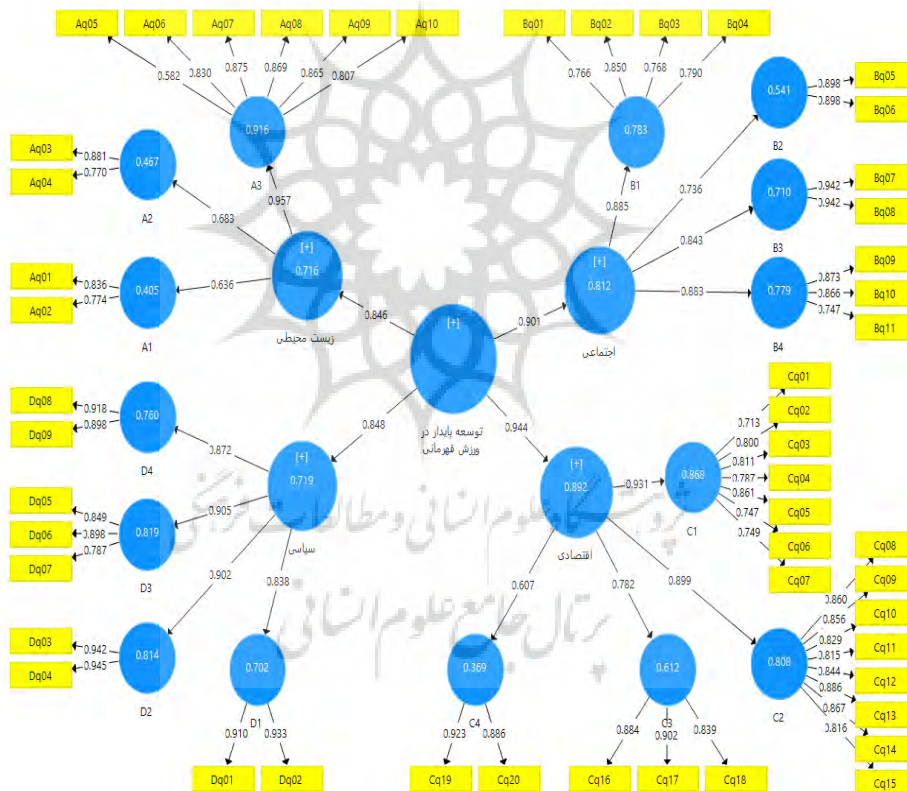
برای شناسایی شاخص‌های سیاسی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی از آزمون تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره پنج آمده است.

جدول ۵- نتایج تحلیل عاملی تأییدی (بررسی روایی و پایایی گویه‌های مربوط به شاخص سیاسی)
Table 5 - Results of Confirmatory Factor Analysis (Checking the Validity and Reliability of Items Related to the Political Index)

پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ	شاخص متوسط واریانس استخراج شد	بار عاملی	گویه (Item)	شاخص (Index)	بعد (Dimension)
0.918	0.823	0.849	0.910	استفاده از ورزش قهرمانی به‌عنوان ابزاری برای قدرت نرم	ارتقای وجه و شهرت	سیاسی (Political Index)
			0.933	افزایش شهرت کشور یا شهر میزبان در ابعاد ملی و بین‌المللی		
0.942	0.877	0.890	0.942	افزایش و ارتقای غرور و همبستگی اجتماعی با برگزاری یا شرکت در رویدادهای ورزش قهرمانی	همبستگی و انسجام ملی	
			0.945	حفظ وحدت ملی و افزایش سرمایه اجتماعی با مشارکت در رویدادهای ورزش قهرمانی		
			0.849	به‌روز بودن و تسلط به زبان انگلیسی از طریق برگزاری یا شرکت در رویدادهای ورزش قهرمانی	ارتباطات بین‌المللی	
0.883	0.799	0.715	0.898	کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزشی مؤثر		
			0.787	آگاهی و التزام به سیاست‌های کلی حاکمیتی در ورزش کشور		
			0.918	جلب حمایت سازمان‌های مختلف برای دریافت میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی	جلب- مشارکت	
0.904	0.787	0.824	0.898	تأمین پایدار منابع مالی برای ورزش قهرمانی	دولت	

با توجه به اینکه بار عاملی تمامی گویه‌ها بیشتر از ۰/۵ است، تمامی گویه‌ها به‌عنوان شاخص‌های سیاسی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی شناسایی شده‌اند و دارای اعتبار هستند. نتایج اولویت‌بندی شاخص‌های سیاسی توسعه پایدار نشان داد که از نظر پاسخ‌دهندگان، گویه «حفظ وحدت ملی و افزایش سرمایه اجتماعی با مشارکت در رویدادهای ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد (بار عاملی) ۰/۹۴۵، گویه «ارتقای غرور و همبستگی اجتماعی با برگزاری یا شرکت در رویدادهای ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۹۴۲ و گویه «افزایش شهرت کشور یا شهر میزبان در ابعاد ملی و بین‌المللی» با ضریب استاندارد ۰/۹۳۳، به‌ترتیب از اولویت‌های اول تا سوم برخوردار بودند.

شکل ۱- مدل شاخص‌های توسعه پایدار در ورزش قهرمانی در حالت تخمین ضرایب استاندارد

Figure 1- Model of Sustainable Development Indicators in Championship Sports in the Case of Standard Coefficient Estimation

بحث و نتیجه‌گیری

هدف اصلی از انجام‌دادن پژوهش حاضر، شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه پایدار در ورزش قهرمانی و ارائه مدل بود. در راستای شاخص زیست‌محیطی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی، گویه «جانمایی هارمونیک طبیعی میراث ورزشی (استفاده کارشناسی شده از محیط‌های طبیعی موجود برای ورزش‌هایی مثل قایق‌رانی، اسکی، دوچرخه کوهستان و غیره و ساخت اماکن ورزشی در محیط‌هایی که کمترین نیاز ممکن به تخریب محیط زیست طبیعی را بخواند)» با بیشترین ضریب استاندارد (بار عاملی) برابر با ۰/۸۸۱، دارای بیشترین اهمیت است که با نتایج پژوهش‌های سارتور-الدوین و مک‌کلوق (۲۰۱۸)، جلالی فراهانی (۲۰۱۹)، رضوی و عظیمی دلارستانی (۲۰۱۸) همسوست که همگی بر توسعه زیست‌محیطی از طریق ورزش تأکید دارند؛ از این‌رو دلایل احتمالی مهم‌تر بودن این گویه در مقایسه با گویه‌های دیگر این است که تولید آلودگی‌های زیست‌محیطی در صنعت ساختمان، برای یک بنای به‌خصوص با هر عملکردی، چه در زمان ساخت، چه پس از ساخت، چه در شرایط بهره‌برداری و چه در زمان مرگ ساختمان، همواره وجود دارد. عوامل اقلیمی تعیین‌کننده، به‌جز باد و بارندگی که اساساً عوامل نامساعد اقلیمی در طراحی و احداث مکان‌های ورزشی به‌شمار می‌آیند، دما و رطوبت نسبی هوا هستند. شدت دما، میزان رطوبت هوا و چگونگی ترکیب آن دو، امکان فعالیت‌های ورزشی را تسهیل یا دشوار می‌کند. معماری بومی، بازتابی از دانش، توجه و شناخت دقیق محیط اطراف و به‌کارگرفتن فناوری زمان و قابلیت‌های مکانی نزد مردم عادی است که همسو با احترام به طبیعت، به ضرورت‌ها و خواسته‌های مردم پاسخ می‌دهد. این معماری از اصلی مشخص چون الگوی معیشتی و اقتصادی، شیوه زندگی، فرهنگ و روابط اجتماعی و نیز طبیعت پیروی می‌کند؛ با وجود این، دو عامل تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر شکل‌گیری معماری بومی، طبیعت و فرهنگ است. در واقع، معماری بومی در نتیجه کنش فرهنگ و محیط‌زیست شکل گرفته است و این نشان از رابطه‌ای دوسویه و متقابل بین آن‌هاست که در این ارتباط، طبیعت، نخستین الگو و منبع الهام‌بخش انسان است. میزبانان رویدادهای ورزشی در طرح‌های توسعه‌ای میزبانی خود می‌کوشند با تلفیق فرهنگ و اقلیم و توجه به اصول پایداری بستری از میراث ورزشی بر جای بگذارند تا جامعه محلی و شهر میزبان بتوانند تا سال‌ها از مواهب آن میراث بهره‌مند شوند. شواهد تاریخی معماری و شهرسازی گویای این است که

در گذشته معماری و شهرسازی ایران در توازن با محیط‌زیست و به عبارتی با گرایش به سمت پایداری بوم‌شناختی و اجتماعی، با احترام و توجه به منابع طبیعی و حفظ آن برای آیندگان شکل گرفته بود، ولی مرور زمان و استفاده نامناسب از پیشرفت‌های فناورانه به فراموشی آن تکنیک‌ها و کاربرد نامحدود از انرژی‌های فسیلی جدید اجتناب‌ناپذیر منجر شد. در کشور ایران به دلیل وسعت جغرافیایی، مناطق اقلیمی گوناگونی مانند وضعیت اقلیمی گرم، وضعیت اقلیمی معتدل و وضعیت اقلیمی سرد وجود دارند که باید در برنامه‌ریزی‌های بلندمدت به‌ویژه در زمینه اماکن و فضاهای ورزشی مدنظر قرار بگیرند. از طرف دیگر، در ورزشگاه‌های کوچک، به دلیل رعایت صرفه اقتصادی و انبوه‌سازی آن باید در طراحی و اجرا به نقش مؤثر اقلیم بهای بیشتری داد و این‌گونه بناها باید اساساً بر طراحی اقلیمی استوار شوند و معیارهای طراحی اقلیمی دقیقاً مدنظر قرار گیرند.

در بُعد اجتماعی، گویه‌های «توجه و برقراری عدالت جنسیتی در توسعه و پیشرفت در ورزش قهرمانی» و «اطمینان‌بخشی از برابری نژادی و قومی در فعالیت‌های ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد برابر با ۰/۹۴۲، بالاترین اولویت شاخص اجتماعی و فرهنگی بودند که با نتایج پژوهش‌های آتول و همکاران (۲۰۱۹)، پنگ و وی سونگ (۲۰۱۸)، بارنت (۲۰۱۵)، اوزبی (۲۰۱۱)، مونی جونگ چا (۲۰۰۴)، پورکیانی و همکاران (۲۰۱۷) که بر اهمیت توسعه اجتماعی از طریق ورزش تأکید دارند، همسوست؛ از این رو دلایل احتمالی مهم‌تر بودن این گویه‌ها در مقایسه با گویه‌های دیگر می‌تواند این باشد که امروزه عموم برنامه‌ریزان اجتماعی در سطح جهان بر این عقیده هستند که اگر نیمی از جمعیت جامعه خود را از مشارکت بازدارند، به توسعه دست نخواهند یافت. اندیشه استقلال و قدرت تصمیم‌گیری به‌نوعی در زنان امروز دنیا شکل گرفته است که دخالت در امور اجتماعی و شرکت در فعالیت‌های زندگی از تقاضاهای اولیه آنان است؛ به‌گونه‌ای که اندیشه دستیابی به قدرت اجتماعی، اقتصادی و سیاسی از ویژگی‌های بارز زنان امروز به شمار می‌رود. وید^۱ (۲۰۰۶) از جنبه‌های متفاوت به برنامه‌های توسعه ورزش در کشورها پرداخته و بیان کرده است که سازمان‌های ورزشی هنگام تدوین برنامه‌های بلندمدت خود نمی‌توانند به برنامه‌ها و سیاست‌های بالادستی خویش بی‌توجه باشند. وی در این باره توجه به سیاست‌های کلی دولت‌ها را بسیار مهم دانسته است. با این وجود، در بسیاری

1. Weed

از کشورها موانعی در راه گسترش ورزش زنان وجود دارد که می‌توان به مشکلات سیاسی، موانع اقتصادی، خط‌مشی دولتها در اولویت‌دادن به مشارکت زنان در فعالیتهای ورزشی و همسویی‌نداشتن مطلوب رسانه‌ها با ورزش زنان اشاره کرد. ورزش قهرمانی در جهان به سمت برابری جنسیتی گام برداشته است و از هرگونه سیاست ضدجنسیتی حمایت می‌کند. توسعه ورزش قهرمانی در هر کشور پیش‌زمینه کسب موفقیت در رقابتهای جهانی و المپیک است. حضور زنان به‌عنوان بخش مهمی از پیکره جامعه در عرصه ورزش قهرمانی، ضرورتی انکارناپذیر است. ورزش قهرمانی عرصه‌ای برای خودباوری و شکوفایی زنان و شکستن نمادهای زن‌ستیزی در جامعه است. شناخته‌شدن یک زن به‌عنوان قهرمان و الگوی ورزشی، مستحکم‌کننده جایگاه هویت زنان خواهد بود و آنان به دور از تفکرات جنسیت‌گرایانه و سرکوب‌کننده، از ارزش و توانایی‌های خود دفاع خواهند کرد. حضور زنان در ورزش قهرمانی تا حد زیادی می‌تواند مشروعیت بین‌المللی برای هر کشوری ایجاد کند. اهمیت این نقش در ایران به‌عنوان کشوری در حال توسعه بسیار زیاد است. زنان می‌توانند در ایجاد این وجهه پا به پای مردان تلاش کنند. زنان در عرصه ورزش قهرمانی می‌توانند زبان گویای فرهنگ و آداب رسوم ایرانی و اسلامی باشند. حضور زنان ورزشکار در میداين بین‌المللی و در عرصه ورزش قهرمانی نشان‌دهنده اهمیت نقش زن در جامعه‌اش است؛ چراکه او این توانایی را داشته است تا نماینده کشور خود باشد و این حضور می‌تواند پایان‌دهنده ادعاهای موجود مبنی بر مهجوربودن زنان در ایران باشد. در کنار برابری جنسیتی، برابری قومی و نژادی نیز نقش مهمی در تنوع و برابری و در نتیجه بعد اجتماعی توسعه پایدار دارد. شاید بتوان عیار برابری قومی و نژادی را با کسب اعتبار از طریق ورزش به‌خصوص در بین گروه‌های قومی و نژادی در داخل یک کشور سنجید. همچنین در سطح جهانی کسب اعتبار از طریق ورزش به‌ویژه برای کشورهای کوچک یا کشورهای تازه‌استقلال یافته از اهمیت بسیاری برخوردار است که توجه به مسئله برابری از طریق ورزش در هر مقوله‌ای که سبب شناسانده‌شدن این کشورها به جهانیان شود، بر اعتبار آنها خواهد افزود. موفقیت ورزشی در یک رشته خاص سبب ایجاد هویت خاص در بین یک گروه یا جامعه می‌شود و احساس یکی‌بودن و متحدبودن را در بین آنها تقویت می‌کند. وحدت احساسی که به‌وسیله ورزش یا یک تیم ورزشی با قومیت‌ها و نژادهای مختلف زیر یک پرچم واحد ایجاد می‌شود، می‌تواند برای ایجاد یا احیای هویت شهر یا ملت استفاده شود.

در بُعد اقتصادی توسعه پایدار در ورزش قهرمانی، گویۀ «بازاریابی در قالب قوانین بازاریابی ورزشی در ورزش قهرمانی»، با ضریب استاندارد ۰/۹۲۳ اولویت بالاتر را به خود اختصاص داده است که با نتایج پژوهش‌های اسچولنکورف و همکاران (۲۰۱۹)، کبا و همکاران (۲۰۱۹)، اوزبی (۲۰۱۱)، ویتسون و هورن (۲۰۰۶)، مونی جونگ چا (۲۰۰۴) و پورکیانی و همکاران (۲۰۱۷) که بر اهمیت توسعه اقتصادی پایدار از طریق بازاریابی ورزشی تأکید دارند، همسوست؛ از این رو دلایل احتمالی مهم‌تر بودن این گویه در مقایسه با گویه‌های دیگر می‌تواند این باشد که امروزه بازاریابی و سودآوری هدف اساسی اغلب شرکت‌های دولتی و خصوصی در سراسر جهان است و تلاش بر این است که هر فعالیتی به سودآوری برای دولت یا شرکت‌های خصوصی منجر شود. در این زمینه ترفندها و سیاست‌های اجرایی خاصی اعمال می‌شود تا هر شرکت، واحد خدماتی یا تولیدی بتواند کالای خود را جذاب‌تر و پرفروش‌تر کند؛ بر این اساس، صاحبان سرمایه اقدام به احداث فضاها و ارائه خدمات ورزشی، تولید پوشاک و لوازم ورزشی و برگزاری مسابقات درآمدزا می‌کنند که یکی از اهداف اساسی آن‌ها، کسب شهرت جهانی در سطح مسابقات، کیفیت ارائه خدمات، تولید و از همه مهم‌تر، سودآوری حاصل از بازاریابی مناسب است. رسانه‌های گروهی از جمله جراید، رادیو و تلویزیون، نقش بسیار مهمی را در حین بخش و انتشار رویدادهای ورزشی در کمک به این اهداف ایفا می‌کنند و از این راه می‌توانند به تبلیغات مناسب در این زمینه دست یابند. نگرش افراد به یک محصول ممکن است تحت تأثیر تبلیغات قرار گیرد. در پژوهش‌های پیشین نگرش به تبلیغات به‌طور عام و به‌طور ویژه از طریق رسانه‌ها (تلویزیون و اینترنت) بررسی شده و نشان داده شده است که نگرش مصرف‌کنندگان به تبلیغات به‌طور فزاینده‌ای منفی شده است؛ این در حالی است که ورزش به‌دلیل ماهیت ویژه‌اش می‌تواند موجب ایجاد نگرش مثبت به تبلیغات شود. در جهان امروز، فعالیت در عرصه تربیت‌بدنی و ورزش افزایش یافته است و سرمایه‌گذاری و تبلیغ در این حیطه موجب افزایش تقاضای کالا و خدمات شده است که این مجموعه فعالیت‌ها صنعت ورزش را تشکیل داده است. صنعت ورزش بازاری است که محصولات و خدماتی مانند ورزش، سلامتی، تفریح، اوقات فراغت، مکان‌ها و ایده‌ها را به مشتریان عرضه می‌کند. برای موفقیت در صنعت ورزش، بازاریابی ورزشی و کاربرد آن ضروری است. همچنین بازاریابی یکی از پیچیده‌ترین و مهم‌ترین وظایف سازمان‌های ورزشی است و شرکت‌های ورزشی باید از طریق تلاش-

های بازاریابی خود فراورده‌ها را تبلیغ کنند و آن‌ها را به خریداران عرضه کنند تا در کارشان موفق شوند؛ از این‌رو قوانین و مقرراتی که خاص بازاریابی در حوزه ورزش باشد، بسیار در رویدادهای بین‌المللی بر آن تأکید شده است و تمامی شرکت‌های تجاری به رعایت آن موظف هستند تا منافع حامیان و شرکای بازی‌های بزرگی همچون المپیک و جام‌های جهانی رشته‌های گوناگون ورزشی حفظ شود تا در نهایت، قوانین سختگیرانه بازاریابی ورزشی رویدادهای بزرگ به توسعه پایدار اقتصادی ورزش قهرمانی بینجامد و شهرها و کشورها را به اقدام برای میزبانی ترغیب کند.

در بُعد سیاسی، گویۀ «حفظ وحدت ملی و افزایش سرمایه اجتماعی با مشارکت در رویدادهای ورزش قهرمانی» با ضریب استاندارد ۰/۹۴۵ اولویت بالاتر را به خود اختصاص داده است که با نتایج پژوهش‌های باسن و گریکس (۲۰۱۸)، اوزبی (۲۰۱۱)، مونی جونگ چا (۲۰۰۴) و جانپور علمداری و شجایی (۲۰۱۷) که همگی بر اهمیت همبستگی و انسجام ملی تأکید دارند، همسوست؛ از این‌رو دلایل احتمالی مهم‌تر بودن این گویه در مقایسه با گویه‌های دیگر می‌تواند این باشد که کسب مدال در مسابقات و رویدادهای ورزشی معتبر مزایای فراوانی را به همراه دارد؛ از جمله می‌تواند به ورزشکار پیروز انگیزه‌های فراوان دهد و او را برای تکرار این عنوان قهرمانی و کسب مجدد مدال برانگیزاند. از سوی دیگر، سایر هموطنان او را برمی‌انگیزانند که آنان نیز در صورت تلاش و پیروی از این ورزشکار می‌توانند به کسب مدال مفتخر شوند و در نتیجه فرهنگ سخت‌کوشی را در جامعه ترویج می‌کند. همچنین کسب یک مدال به دلیل زبان مشترک آن برای افراد جامعه می‌تواند روح انسجام ملی را تقویت کند و همبستگی و اتحاد را در جامعه افزایش دهد، موجی از شادی و سرور را در بین شهروندان ایجاد کند و سستی را از چهره یک ملت بزدايد. موفقیت ورزشی در یک رشته خاص سبب ایجاد هویت خاص در بین یک گروه یا جامعه می‌شود و احساس یکی‌بودن و متحدبودن را در بین آن‌ها تقویت می‌کند. وحدت احساسی که به وسیله ورزش یا یک تیم ورزشی ایجاد می‌شود، می‌تواند برای ایجاد یا احیای هویت شهر یا ملت استفاده شود. ورزش قهرمانی اهمیت و جایگاه خاصی دارد. موقعیت ورزش کشور، به‌ویژه ورزش قهرمانی یکی از نهادهای اساسی گسترش ورزش نزد اقشار مردم و جامعه بین‌المللی است و ابزاری برای تحقق هدف‌های راهبردی، تحکیم وحدت ملی و افزایش روحیه نشاط

و شادمانی محسوب می‌شود؛ از این رو توسعه پایدار سیاسی از مجرای ورزش قهرمانی سیاستی راهبردی را طلب می‌کند.

در پایان، مجریان این پژوهش به‌عنوان کلیدی‌ترین پیشنهاد مبتنی بر یافته‌های این پژوهش اذعان می‌دارند که مسئولان دست‌اندرکار کشورمان با ایجاد بسترها و زیرساخت‌های شهری، اقتصادی، گردشگری و ورزشی با رویکرد مشارکت و توانمندسازی جامعه محلی، از ورزش قهرمانی به‌عنوان یک ابزار ارزشمند در جهت نیل به اهداف توسعه پایدار به‌رمند گردند.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله نویسندگان از تمامی خبرگان و مشارکت‌کنندگانی که در تحقق اهداف این پژوهش تیم تحقیق را یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌نمایند.

References

1. Attwell, S., Morgan, H., & Parker, A. (2019). Major sporting events: Achieving an international sport development legacy. *Managing Sport and Leisure*, 24(6), 356–371.
2. Bason, T., & Grix, J. (2018). Planning to fail? Leveraging the Olympic bid. *Marketing Intelligence & Planning*, 36(1), 138-151.
3. Burnett, C. (2015). Assessing the sociology of sport: On sport for development and peace. *International Review for the Sociology of Sport*, 50(4-5), 385–390.
4. Chen, Sh., Preuss, H., Hu, X., Kenyon, J., & Liang, X. (2019). Sport policy development in china: Legacies of Beijing's 2008 summer Olympic Games and 2022 winter Olympic Games. *Journal of Global Sport Management*, 6:3, 234-263.
5. International Olympic Committee. (2018). Sustainability through sport: Implementing the Olympic movement's agenda 21 (H. Bahmanpur & R. Shajie, Trans). Tehran: Shoor-Afarin Press. (in Persian).
6. Jalali Farahani, M. (2019). Sport facilities management (11th ed.). Tehran: University of Tehran Press. (in Persian).
7. Janpoor Alamdari, M., & Shojaei, V. (2017). Examination of the effect of the championship sport on the circulation of the cash volume of the country and social welfare. Fourth National Conference of Modern achievements in Sport Sciences. Gorgan: Islamic Azad University. (in Persian).
8. Koba, T., Gong, H., Ross, W. J., & Grady, J. (2019). Sustainable Olympic development: A proposed benchmark for managing economic outcomes. *Journal of Global Sport Management*, 6:1, 49-69.
9. Leopkey, B., & Ellis, D. (2019). Sport event hosting capacity as event legacy: Canada and the hosting of FIFA events. *Sport, Business and Management: An International Journal*, 9(1), 45-62.

10. Li-Chang, H., & Chao-Hung, W. (2008). The development and testing of a modified diffusion model for predicting tourism demand. *ProQuest: International Journal of Management*, 25(3), 439-453.
11. Lindsey, L., & Darby, P. (2019). Sport and sustainable development goals: Where is the policy coherence? *International Review for the Sociology of Sport*, 54(7), 793-812.
12. Monijoong, T. (2004). The color of medals: An economic analysis of the eastern and western blocs' performance in the Olympics. *Journal of Sport Economics*, 5(4), 311-328.
13. Mozafari, A., & Elahi, A. (2009). Comprehensive system of championship development of the Islamic Republic of Iran. Research Plan of Physical Education and Sport Science, Researcher Center of Ministry of Science, Research and Technology. (in Persian).
14. Nasiri, H. (2005). Sustainable development and development (2nd ed.). Tehran: Dayere Sabz Press. (in Persian).
15. Oliveira, F. L. D., Vainer, C. B., Mascarenhas, G., Bienenstein, G., & Braathen, E. (2019). Mega-events, legacies and impacts: Notes on 2016 Rio de Janeiro Olympics. *International Journal of Urban Sustainable Development*, 12:1, 89-102.
16. Ozbey, Z. (2011). Benefits of bidding and hosting the Olympic Games, Istanbul 2020. *International Journal of Developmental Sport Management*, 1(1), 65-82.
17. Peng, Zh., & Wei Song, Y. (2018). A brief analysis of the bridge between sports and the environment-ecological. *Proceedings of the 7th international Conference on Energy, Environment and Sustainable Development*. Atlantis: Atlantis Press.
18. Poorkiani, M., Hamidi, M., Godarzi, M., & Khabiri, M. (2017). Analyzing the role of championship and professional sport on sport development. *Sport Management Studies*, 9(42), 55-72. (in Persian).
19. Razavi, M., & Azimi, A. (2018). Comprehensive guide to sport facilities and facilities (From design and development to maintenance and operation). Amol: Shomal Paidar Press. (in Persian).
20. Rocha, C. M. (2017). Rio 2016 Olympic Games and diplomatic legacies. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 9(2), 277-294.
21. Rycke, J. D., & Bosscher, V. D. (2019) Mapping the potential societal impacts triggered by elite sport: A conceptual framework. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 11(3), 485-502.
22. Sartore-Baldwin, M. L., & Mccullough, B. (2018). Equity-based sustainability and ecocentric management: Creating more ecologically just sport organization practices. *Sport Management Review*, 21, 391-402.
23. Schulenkorf, N., Giannoulakis, Ch., & Blom, L. (2019). Sustaining commercial viability and community benefits: Management and leverage of a sport-fordevelopment event. *European Sport Management Quarterly*, 19(4), 502-519.
24. Weed, M. (2006). The influence of policy makers perception on sport - tourism policy development. *Tourism Review International*, 10(4), 227-240.

25. Whitson, D., & Horne, J. (2006). Underestimated costs and overestimated benefits? Comparing the outcomes of sports mega-events in Canada and Japan. *The Sociological Review*, 5(2), 73-89.
26. Zahedi, Sh. A. (2011). Globalization and sustainable development. *Strategic Studies in Globalization*, 2(3), 1-18. (in Persian).
27. Zahedi, Sh. A. (2019). Sustainable development. Tehran: Samt Press. (in Persian).

استناد به مقاله

خسرویانی چمپیری، یاسمن؛ جلالی فراهانی، مجید؛ علیدوست قهفرخی، ابراهیم؛ و جعفری، سعید. (۱۴۰۰). شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های توسعه پایدار در ورزش قهرمانی و ارائه مدل. *مطالعات مدیریت ورزشی*، ۱۳(۶۹)، ۳۳-۶۴. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2020.9294.3151

Khosravian Champiri, Y., Jalali Farahani, M., Alidoust Ghahfarokhi, E., & Jafari, S. (2022). The Identification and Prioritization of the Sustainable Development Indicators of Championship and Model Presentation. *Sport Management Studies*, 13(69), 33-64. (in Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2020.9294.3151

